

AZ ELMŰLÁS BÉKÉJE

Dévényi Erika

Emlékszem arra a kicsi lányra
Aki rettegett a halál gondolatára
Benne minden vég mély nyomot
Rémülettel teljes bánatot hagyott

Ha egy tányér kezéből a földre esett
S nem fogott rajta a jó erős enyv
A gondolat, hogy soha többé nem eszünk belőle
Könnyeket csalt szeme szegletébe

Ha véletlen lépése egy bogarat taposott
S látta ahogy a kővön elmaszatólódott
Nem undor fogta el, hanem kétségbeesés
Ő volt ki elvette egy kis állat életét

A levágott virágot vázába téve
Belelátta száradását üde színébe
S néha a virágot még akkor is őrizte
Mikor az már rég az elmúlást hirdette

Ez a kislány addig nem lelt békére
Míg az elmúlást más mércével nem mérte
Meg kellett ahhoz Istent ismernie
Hogy megbékítse az Ő szeretete

Mióta tudja, a mennyország várja
Már nem figyel úgy az elmúlásra
Arra törekszik, hogy a földi életben
Istennek tetsző élete legyen

Emlékszem arra a kicsi lányra
Békére vágyó törékeny mosolyára
Arra a kicsi lányra nagyon jól emlékszem
Ma a tükörben boldogabb mosolyát nézem

Forrás: www.keresztenydalok.hu